

ИКОНОМИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ – ВАРНА

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

**МЕЖДУНАРОДНА СИСТЕМА ЗА СИГУРНОСТ: СЪСТОЯНИЕ
И РАЗВИТИЕ**

Изготвил:

Проверил:

Варна, 2016

УВОД

През ноември 2010г. лидерите на НАТО приеха нова стратегическа концепция в Лисабон и посочиха пътя напред за Алианса и за международната сигурност. Целта на Лисабонският пакет е да се осигури нов фокус на Алианса, с който да се гарантира, че критичните способности, изисквани от членовете, са на разположение навреме и в съответствие с бюджета. На свой ред, това ще позволи на НАТО да отговори на нуждите на своите текущи операции, да се подготви за развиващата се обстановка и нововъзникващите предизвикателства пред сигурността, а също и да се придобият ключови способности¹. Въпреки, че „Интелигентната отбрана” не е била тема на събранието в Лисабон, лидерите на НАТО са одобрили Лисабонския пакет от реформи, които поставят нейните основи. Но след този момент, международните сценарии са се променили драстично: Арабската пролет и свалянето на Кадафи изведоха на преден план непредвидимостта на заплахите и показаха постоянната нужда от адаптация на международната система за сигурност спрямо новите предизвикателства. Идеята на „Интелигентна отбрана” е разработена на срещата на върха в Чикаго през май 2012.

1. ЛИБИЯ - ПРОВЕРКА ЗА АКТУАЛНОСТТА НА МЕЖДУНАРОДНАТА ПОЛИТИКА ЗА СИГУРНОСТ.

Уроците от Либия и призива на НАТО за по-многостранно сътрудничество в областта на изграждането на капацитет представляват външен стимул, еквивалентен на този от войните на Балканите относно стартирането на политиката за сигурност и отбрана на ЕС. Всеобщоприето мнение сред наблюдателите е, че липсата на ЕС в либийската криза де факто маркира края на общата политика за сигурност и отбрана. Това се случи за по-малко от 18 месеца след влизането в сила на Договора от Лисабон, чиято цел е да се повиши ефективността на ЕС като глобален фактор². Подобно отношение на неработоспособност на ЕС да бъде пълноправен участник в международната сигурност е разбираемо.

Европа показва ограничени способности в кризисни обстановки в съседните ѝ страни (например в Западните Балкани). Винаги в тези случаи, ЕС получава остра обществена критика. Въпреки нововъведенията в резултат на Договора от Лисабон и на

¹ News release, November 20, 2010, *Lisbon Summit Declaration*, North Atlantic Treaty Organization, Lisbon, http://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_68828.htm, с.1-3

² Menon, A. (2011), “European Defence Policy from Lisbon to Libya”, *Survival*, 53:3, June-July, pp. 75-90.